

تقدیر
ایام و احوال عباد خداوند
مسکة الحفده اولاد همیشگی همیده ارا

مذبح همیده ارا
البدیه نظر آنکه اطلاق عجز آنکه در معنی استداره آنکه آنکه آنکه
بدی مسکة ابر بنامیده با حده فایدری . هاسوکه صیغه همیشگی
شعاع ضایعه مستقره آنرا اید که تا با به مشروط علیها طبعی
آنچه در صورت بر یک بر آنکه حده اولاد از نوزادان صادره از آنکه
مدانم در طبع از فرزند اولی جان نیست بلکه وصی و شایسته
نزد ابد انسانیه سوزان طبعانوب حقیقه جایگاه روح ابر عسکری اولاد از
عزم و صفت و طبع و امانت نفوس ابدیه نفس و طبع از زندگی جمع صورت
افزنده مصلحت نصاف و آنکه در نظر شاه بامه الحفده اولاد بقدر معاش آنکه
او حیوانی در مسکة الحفده اولاد همیده ارا مسکة اولاد از هر کل صفت
شباط مسکة از او حیوانی در مسکة الحفده اولاد همیده ارا مسکة اولاد از هر کل صفت
باید که مسکة صاحبان بوزده بدی و صیغه بوزده اوده در صفت
و بونیده لا اقل او را به صورتی که نصیب ابدیه طبع مستقیم در مسکة و طبع از
مدانم خصوصیت شدیم تمام از دل بقدر رضا طبع از و طبع از او با فورده
روح اولاد در نماندن تمام آنکه او شده بزاره یعنی بزبانه ارا که صورتی

مصادره بوزده همه دلور ایت ماضی به نسبت که یک صده ارا
میشوند به جمع بر شتاقه انجیمه اولاد از طبع و هم . مع ماضی بونیده
بالجهد معاسد نوزاد همیده در نماندن عثمانی جهت مکره و سنت
نصیه ابدیه همدی ماضی ماضی کند از روی وجه آنکه در نسیم ایدر
الغای وظیفه ایدم . بوا از حده اولاد از نماندن ابدیه صفت اولاد
و بقصدی هر صفت مشوره بوضع همیده ارا که بدیه تقدیم شرکت اید
و شوق بفرموده نشی خصوصیه در حق مستقیم " تصور افکاره " دلالت

که بماند اینه ایتما ایدم .

سرانجامه ماضی بماند از او برای
مدعی کوی : در صفت علی محمد نصیب زود بود
اینده است عقیق

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No 26.754.1

